

RÙA VÀ THỎ

Ngày xưa ngày xưa, trong khu rừng nọ, có một chú Thỏ rất tự tin vào khả năng chạy nhanh của mình. Một hôm, Thỏ gặp Rùa và chế giễu:

- Cậu chậm như vậy thì làm sao mà sống được?

Rùa điềm tĩnh đáp:

- Tuy tôi chậm thật, nhưng tôi có thể đua với cậu.

Thỏ cười ầm lên nhưng vẫn đồng ý tham gia cuộc thi. Khi cuộc đua bắt đầu, Thỏ lao đi rất nhanh và chẳng mấy chốc đã bỏ xa Rùa. Tự tin rằng Rùa không thể thắng nổi, Thỏ dừng lại bên đường để nghỉ ngơi rồi ngủ quên lúc nào không hay.

Trong khi đó, Rùa vẫn kiên nhẫn, từng bước từng bước một tiến về đích. Cuối cùng, Rùa vượt qua Thỏ đang ngủ say và về đích trước trong sự ngỡ ngàng của tất cả muôn thú.

Bài học: Chậm mà chắc còn hơn nhanh mà chủ quan.

TẮM CÁM

Ngày xưa ngày xưa, có một cô gái tên là Tắm, hiền lành, chăm chỉ sống cùng dì ghẻ và em gái cùng cha khác mẹ tên là Cắm. Tắm thường xuyên bị bắt làm việc nặng nhọc trong khi Cắm được nuông chiều.

Một hôm, nhà vua mở hội chọn vợ. Nhờ sự giúp đỡ của Bụt, Tắm có được váy đẹp và đi dự hội. Nhà vua nhìn thấy Tắm và đem lòng yêu mến, đưa nàng về cung làm hoàng hậu.

Dì ghẻ và Cắm ghen tức, lập mưu hại Tắm nhiều lần nhưng Tắm đều được Bụt giúp đỡ và tái sinh dưới nhiều hình hài khác nhau. Cuối cùng, Tắm trở lại làm người, trở về hoàng cung và sống hạnh phúc bên nhà vua, còn mẹ con Cắm phải chịu quả báo.

Bài học: Ở hiền gặp lành, ác giả ác báo.

SỢ DỪA

Ngày xưa có hai vợ chồng nghèo sống hiền lành. Một hôm, người vợ uống nước dừa và sau đó mang thai, sinh ra một đứa trẻ không có tay chân, đầu tròn như quả dừa nên gọi là Sợ Dừa.

Sợ Dừa tuy khác người nhưng rất thông minh và chăm chỉ. Cậu xin làm việc cho một nhà phú hộ, được giao chăn bò. Sợ Dừa làm rất tốt và đem lòng yêu cô con gái út hiền lành của phú ông. Sau nhiều thử thách, cô út đồng ý lấy Sợ Dừa.

Trong lễ cưới, Sợ Dừa hiện nguyên hình là một chàng trai khôi ngô, tuấn tú, khiến ai cũng kinh ngạc. Sau này, nhờ tài trí, Sợ Dừa đỗ trạng nguyên và sống hạnh phúc bên người vợ hiền.

Bài học: Đừng đánh giá con người qua vẻ bề ngoài.